

Sygn. akt V CZ 6/15

POSTANOWIENIE

Dnia 29 stycznia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz (przewodniczący,
sprawozdawca)

SSN Irena Gromska-Szuster

SSN Katarzyna Tyczka-Rote

w sprawie z powództwa W. L.

przeciwko K. L.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 29 stycznia 2015 r.,

zażalenia powoda na postanowienia Sądu Apelacyjnego:

z dnia 6 maja 2014 r., z dnia 1 sierpnia 2014 r., oraz z dnia 5 listopada 2013 r.

**uchyła postanowienia Sądu Apelacyjnego z dnia 6 maja 2014
r., z dnia 1 sierpnia 2014 r., oraz z dnia 5 listopada 2013 r.**

UZASADNIENIE

Powód wniósł skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 5 czerwca 2013 r.

Skargę tę Sąd Apelacyjny odrzucił postanowieniem z dnia 5 listopada 2013 r., bowiem skarżący, który nie został zwolniony od opłaty sądowej, nie uiścił opłaty w terminie.

Postanowienie to zostało zaskarżone zażaleniem. Po przekazaniu zażalenia do rozpoznania Sądowi Najwyższemu stwierdzone zostało, że zażalenie zawiera nieuzupełnione braki, nie wskazano bowiem wartości przedmiotu zaskarżenia. Przewodniczący zwrócił zażalenie z tej przyczyny, zaznaczając również fakt braku opłaty. Po zwrocie akt wezwano skarżącego do uzupełnienia braków formalnych zażalenia poprzez wskazanie wartości przedmiotu zaskarżenia, brak ten został uzupełniony w terminie. Następnie skarżący został wezwany do opłaty od zażalenia, a wobec braku opłaty zażalenie zostało odrzucone postanowieniem z dnia 6 maja 2014 r. Zażalenie na to postanowienie zostało odrzucone postanowieniem z dnia 1 sierpnia 2014 r. Skarżący wniósł następnie do Sądu Najwyższego środek prawny nazwany „skargą”, w którym, zarzucając naruszenie przepisów dotyczących obowiązku uiszczenia opłaty sądowej, wniósł o rozpoznanie zażaleń i uchylenie powyższych postanowień.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zwrot akt sprawy po wpływie zażalenia na postanowienie odrzucające skargę kasacyjną nastąpił wobec stwierdzenia braku formalnego, bowiem nie zawierało oznaczenia wartości przedmiotu zaskarżenia. Spełnienie tego wymogu jest niezbędne w celu ustalenia dopuszczalności środka odwoławczego, jak również dla określenia wysokości ewentualnych kosztów postępowania. W zarządzeniu o zwrocie akt zawarto również stwierdzenie „brak opłaty”. Wbrew jednak następczej ocenie Sądu Apelacyjnego, stwierdzenie to nie oznaczało nakazu pobrania opłaty, a jedynie konieczność podjęcia decyzji, czy w konkretnym wypadku powinna być pobrana. Biorąc zaś pod uwagę, że skarżący zgłosił w zażaleniu jednoznacznie brzmiący wniosek o objęcie badaniem prawidłowości postanowienia o oddaleniu wniosku o zwolnienie od opłaty od skargi kasacyjnej

(art. 380 w związku z art. 394¹ § 3, art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.), należało uznać, że opłata od zażalenia nie jest wymagana, skoro oparte było wyłącznie na kwestionowaniu odmowy zwolnienia od kosztów sądowych (art. 95 ust. 2 pkt 1 u.k.s.c.). W konsekwencji, niezasadne były kolejne postanowienia, odrzucające zażalenie na postanowienie o odrzuceniu zażalenia oraz zażalenie od postanowienia odrzucającego to ostatnie zażalenie. Należało zatem oba te postanowienia uchylić.

W ocenie Sądu Najwyższego, niezasadne było również odrzucenie skargi kasacyjnej wobec braku opłaty. Biorąc pod uwagę wysokość opłaty oraz wysokość bieżących dochodów skarżącego, zasadne jest uznanie, że uiszczenie opłaty przekraczało możliwości finansowe skarżącego, zachodziła zatem podstawa do zwolnienia od tego obowiązku fiskalnego, w konsekwencji postanowienie oddalające wniosek o zwolnienie od opłat było wadliwe. Tym samym, również postanowienie o odrzuceniu skargi kasacyjnej podlega uchyleniu.

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji na podstawie art. 394¹ § 3 w związku z art. 398¹⁵ k.p.c.